

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דאס שווייגן האט געראטעוועט

פלוצלינג, האט ראובן געכאפט אזא טרייסקל אין זיינע ביינער - אזאנס וואס ער האט נאך קיינמאל נישט געשפירט.

וואס! ר-א-ב-ן! איך בין ראובן! בלויז פאר א וואך צוריק האב איך זיך פארקערט אויף גאנץ מסכת שבת, און איך בין געווען פון די גרעסטע מצטיינים אין כיתה. ווי בין איך פלוצלינג אזוי געפאלן? וואס? אויב? וואס געשעט מיט מיר? וואו בין איך? אוי אוי אוי!!!

מיט וועמען דריי איך זיך? מיט וועמען רעד איך? דאס איז מסוכן! פייער!

צו קען איך זיי דען? אזויפיל קען מען קלאר זען מיט די אויגן, אז קיין סאך יראת שמים האבן זיי נישט... די קליינע מאפל, אן קיין בארד און פיאות, פרעמדע נעמען - אין די גאנצע חדר האב איך נישט אזעלכע חברים, נישט קיין קובי, און נישט קיין גדיו דאס העמד פון גדי קוקט אויס פונקט ווי פון די וואס זענען ווייט פון שמירת שבת, און ער רעדט נאך מיט מיר ווי א חבר און טראגט מיר אן א ציגארעטל??? וואס גייט פאר מיט דיר ראובן? - שרייעט ער צו זיך זעלבסט מיט א פעסטן שטימע - אנטלויף, אנטלויף! מען פרובירט דיר צו פארקאפן און אראפשלעפן!!!

פלוצלינג רופן זיי מיר רובי, כאילו איך וואלט געווען עפעס א גאסן-יונג...

מיט א פעסטע החלטה, האט ראובן מחליט געווען אפצוהאקן מיט זיי, און זיי נישט ענטפערן. נישט צו רעדן מיט זיי, און בכלל מער נישט צו קומען צו דעם מסוכן'דיגן פעדלעריי טישל.

א וואך שפעטער, ווען ער איז אנגעקומען צו די שטיבלעך אויף צו דאווענען מעריב, האט קובי געלאכט צו אים, אבער ראובן - וואס איז געווען פעסט ביי זיך - האט אים אינגארירט, נישט געקוקט אויף אים, און אים נישט געענטפערט.

אזוי איז ראובן די לעצטע רגע געראטעוועט געווארן פון אפגורג, פונקט ווי דער קייער'ס טאכטער וואס האט נישט געענטפערט דעם רוצח, און דערמיט זיך געראטעוועט איר פרייהייט און לעבן, אין די לעצטע רגע.

מיר האבן געלערנט אין די מעשה, ווי דער רוצח האט אריינגעגאנגן דעם קייער'ס טאכטער אויף זיין שיף. ער האט פארשטאנען אז מען וועט אים נאכיאגן, האט ער זיך באהאלטן מיט איר אין א גריבל, אנזאגנדיג איר, אז זי זאל זיך נישט דערנוואגן צו שרייען, ווייל אויב יא, וועט ער איר גלייך דערנוועגן! דערפאר, האט זי געציטערט צו שרייען.

ער האט איר גענומען אויף א שיף, און זיך אפגעשטעלט ביי א בארטן, און צובראכן די שיף. דארט, האט ער געוואוסט אז קיינער דרייעט זיך נישט, און דערפאר האט ער איר געלאזט גיין אליין, און זי האט זיך אביסל דערנווייטערט פון אים.

פלוצלינג, האט ער זיך דערזען אז ער זעט איר נישט, און ער האט אנגעפאנגען צו שרייען צו איר, אבער זי האט געטראכט צו זיך, 'פארנוואס זאל איך אים ענטפערן? אויב ער וועט מיר סייווי געפונען, קען איך אלץ טענה'ן אז איך האב נישט געהערט ווי ער רופט... ער וויל מיר דאך סייווי פארקויפן! און זי האט אים נישט געענטפערט.

ראובן איז ווייטער געגאנגען יעדעס מאל וואס קובי איז געקומען צו די שטיבלעך. דארטן האט ער געפונען שיערס, שווערד-שפילערייען, און נאך אזעלכע שפאנענדע שפילערייען וואס ער האט נאך קיינמאל נישט געזען און געקענט.

איין טאג, האט ראובן געזען אז נעבן ראובן, שטייט גדי, אנגעטון מיט קורצע ערמל, און אויף זיין העמד איז דא א בילד פון א גרויסע טאבע. קובי האט אנגעפאנגען צוזאמען מיט גדי צו רעדן מיט אים מיט א גרויסן שמייכל ווי אלטע חברים, "אה רובי, קום זיך באקענען מיט גדי וואס איז אויך מיין חבר. דו ווייסט? גדי האט פיל מער פראפעסאנאלע שיערס ווי די וואס איך האב דיר געגעבן..."

גדי האט געהאט אויף זיין געזיכט ריזיגע מאדנע קאלירטע רינדעכיגע ברילן, און ער האט געשמיקלט צו רובי ארויסקעמערנדיג פון קעשענע א ציגארעטל און אריינרויכענדיג ביז זיינע נאז און לונגען זענען געווארן אינגאנצן אנגעפולט. גדי האט זיך צוהיסט, און געפרעגט ראובן, "וואס איז מיט דיר, דו ווילסט אויך? נעם חבר, נעם בחנם?"

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י' - פּוֹן דֶּער בַּעַרְגִּיר מִיטֵן אַרִימָאן (8)

דאס פֿנים. האט מען דערזעהן. אז דאס איז גאר א מאטראס.

איז גיווארין דאָרט זייער אַ ווילדער רעש. (און דעם מאטראס האט מען אנגיפֿטשט גאנץ גוט אין פֿנים און מען האט אים אַרויס גישטופֿט ווארין ער איז זיך קיין חייב ניט ווארין ער האט גאר ניט גוואוסט).

און דער רוצח האט גינומען די בת קיסר. און ער האט גוואוסט אז מען וועט אים בּוֹדֵאִי נאך יאגין. איז ער אַרויס גיגאנגען פון דער שיף און ער האט זיך מיט איר באהאלטן אין אַ גרוב וואס דאָרט איז גיווען רעגן וואסער ביז דער רעש וועט איבער גיין.

און די מאטראסין פון דער שיף האט ער אנגיזאגט אז זיי זאלן תיכף אפֿ שניידן די אנקערס און זיי זאלן תיכף אנטלויפֿן. ווארין מען וועט זיי בּוֹדֵאִי תיכף נאך יאגין. און שיסין וועט מען בּוֹדֵאִי ניט צו דער שיף. מחמת דער בת קיסר. ווארין זיי וועלן זיך מיינען אז זי איז דאָרט אין דער שיף. נאר זיי וועלן אייך נאך יאגין. איבער דעם זאלט איר אנטלופֿן תיכף. וועט מען אייך חאפֿן וואס איז. אזוי ווי דער שטייגער איז פון רוצחים. זיי קוקן אויף זיך גאר ניט (פֿלומר זיי זענען זיך מפקיר) און אזוי איז גיווען. סע גיווארין אַ גרויסער רעש. און מען האט זיי תיכף נאך גיזאגט. נאר מהאט זי דאָרט ניט גיפונען.

און דער רוצח האט זיך באהאלטן מיט איר אין אַ גרוב פון רעגין וואסער. און זיי זענען דאָרטין גילעגין און ער האט זי גישראקין. אז זי זאל ניט שרייען. כְּדִי מענטשן זאלן ניט דערהערין.

און ער האט צו איר אזוי גיזאגט. איך האב מיר מוסר נפֿש גיווען פון דיינעט וועגין כְּדִי איך זאל דיר חאפֿן.

אמאל איז זי צו אים גיקומען. איז ער גיגאנגען און האט איר אויף גיעפֿנט דאס חדר וואס דאָרט זענען גישטאנען די גילדינע פייגיל וכו' האט זי גיזעהן סע איז זייער אַ ווילד חידוש.

און די איבריקע מענטשן וואס זענען מיט איר גיווען (דהיינו די וואך וכו') האבן אויף גיוואלט אריין גיין אין דעם חדר. האט ער גיזאגט. גיין גיין. דאס ווייז איך ניט קיין שום מענטשן נאר דיר. ווייל דו ביסט דעם קיסר'ס טאכטער. אבער פאר אנדערע וויל איך דאס גאר ניט ווייזן. איז זי אליין אהין אריין גיגאנגען.

איז ער אויף אריין גיגאנגען אין דעם חדר אריין. און ער האט פארשלאסן די טיר. און ער האט גיטאן פראסטן און האט גינומען אַ זאק און האט זי מיט גיוואלד אריין גילייגט אין זאק אריין. און ער האט פון איר אַראפֿ גינומען אַלע אירע קליידער. און ער האט אנגיטאן די קליידער אַ מאטראס און ער האט אים פארהאנגען דאס פֿנים און האט אים אַרויס גישטופֿט און ער האט צו אים גיזאגט. גיי. און דער מאטראס ער ווייסט גאר ניט וואס מיט אים טוט זיך.

און תיכף ווי ער איז אַרויס גיגאנגען און דאס פֿנים איז אים גיווען פאר האנגען. און דאס חיל (דהיינו די וואך) האט נישט גוואוסט. האבן זיי אנגיהויבן מיט אים צו גיין תיכף. זיי האבן גימיינט אז דאס איז די בת קיסר. און דער מאטראס איז גיגאנגען מיט דעם חיל וואו זיי האבן אים גיפֿירט. און ער האט גאר ניט גוואוסט ווי ער איז אין דער וועלט.

ביז ער איז גיקומען אין דעם חדר אריין וואס די בת קיסר איז דאָרט גיזעסין. האט מען אים אפֿ גידעקט

און אז איך זאל דיר ווידער אן ווערן. איז מיין לעבן
ביי מיר גאר ניט ווערט. ווארן ווייל דו ביסט שוין ביי
מיר אין די הענט. אז איך זאל דיר ווידער אן ווערן.
און מע זאל דיר אפנעמען פון מיר. איז שוין מיין לעבן
ביי מיר גאר ניט ווערט. דרום ווי באלד דו וועסט נאר א
גישריי טאן. וועל איך דיר תיכף דערנווארגן. און לאז
זיך שוין מיט מיר טאן וואס סע וועט זיך טאן. ווארן
איך בין שוין ביי מיר גאר ניט ווערט.

האט זי מורא גיהאט פאר אים (פלומר די בת קיסר וואס זי
איז גילעגן אין דעם גרוב מיט דעם רוצח האט מורא גיהאט צו
שרייען ווייל דער רוצח האט זי גישראקן) דערנאך איז ער
ארויס גיגאנגען פון דארט מיט איר.

און ער האט זי גיפירט אין שטאט און זיי זענען
גיגאנגען און גיגאנגען און זיי זענען גיקומען צו איין
ארט. און דער רוצח האט פארשטאנען אז דארט זוכט מען
אויף.

האט ער זיך מיט איר ווידער באהאלטן. אין א מקוה.
און דער נאך איז ער פון דארט אויף ארויס גיגאנגען
און איז גיקומען צו איין אנדער ארט האט ער זיך
דארט אויף מיט איר באהאלטן אין איין אנדער
וואסער און אזוי האט ער זיך מיט איר באהאלטן אלע
מאל אין איין אנדער וואסער.

ביז ער האט זיך מיט איר באהאלטן אין די אלע זיבן
ערליי וואסערן וואס דער בערגער האט זיך באהאלטן מיט
איר מוטער פנ"ל. וואס דאס זענען די זיבן עדות פנ"ל.

ביז ער איז גיקומען מיט איר אויף דעם ים. האט דער
רוצח דארט גיזוכט כאטשע א קליין שיפל פון די וואס
חאפן פיש כדי ער זאל מיט איר אריבער. האט ער
גיפונען א שיף.

האט ער גינומען די בת קיסר. און ער האט זי ניט
גיארפט ווארן ער איז גיווען א סריס פנ"ל. נאר ער
האט גיוואלט זי פארקויפן צו איין מלך. און ער האט

מורא גיהאט טאמער וועט מען זי אוועק חאפן ביי
אים.

איז ער גיגאנגען און האט זי אנגיטאן אין קליידער פון
א מאטראס. האט זי אפנים גיהאט ווי א זכר. און דער
רוצח איז מיט אים גיפארן אויף דעם ים (דהיינו מיט דער
בת קיסר וואס מיר רופן זי אן בלשון זכר מחמת דער רוצח האט זי
אזוי פארשטעלט פנ"ל)

איז גיקומען א שטארעם ווינט און האט אוועק גיטראגן
די שיף צו איין בארטן און די שיף איז צו בראכן גיווארן
און זיי זענען גיקומען צו דעם בארטן וואס דארט איז גיווען
די מדבר וואס דארט איז גיזעסן דער בחור הנ"ל.

ווי זיי זענען אהין גיקומען. און דער גזלן איז גיניט
גיווען אין וועגן אזוי ווי זייער סדר איז האט ער
גיוואוסט. אז דא איז איין ארט פון מדבר. וואס קיין
שיפן קומען אהער ניט. איבער דעם האט ער דא שוין קיין
מורא ניט גיהאט פאר קיין שום מענשן האט ער זי גילאזט.

זענען זיי גיגאנגען (דהיינו דער רוצח און די בת קיסר) דער אהער
און דער אהער זיי זאלן זיך זוכן עפעס עסן. האט זי
זיך דערווייטערט פון דעם גזלן. און דער גזלן איז
גיגאנגען אין זיין וועג. און ער האט דערזעהן אז זי איז ניט
דא לעבן אים. האט ער אנגיהויבן צו שרייען צו איר.

און זי האט זיך מיישב גיווען. און האט אים גארניט
גיענפערט. ווארן זי האט זיך גיטראכט. מיין סוף איז
זיך ער וועט מיר פארקויפן. נאך וואס זאל איך אים
ענפערן אויב ער וועט ווידער אנקומען צו מיר. וועל
איך אים ענפערן. איך האב ניט גיהערט. בפרט הרגענען וויל
ער זיך מיד ניט. ווארן ער וויל זיך מיד פארקויפן.

האט זי אים ניט גיענפערט. און זי איז ווייטער גיגאנגען.
און דער גזלן האט זי גיזוכט אהין און אהער און ער
האט זי ניט גיקאנט גיפינען. און ער איז ווייטער
גיגאנגען און ער האט זי אלץ נישט גיקאנט גיפינען.
און מן הסתם האבן אים חיות רעות אויף גיגעסן.

לאמיר זיין פאר הערן

די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (8)

- ☐ אין די אלע זיבן וואסערן וואס דער בערגיר האט זיך באהאלטן מיט איר מוטער.
- ☐ אין א גרוב און אין א מקוה
- ו. ☐ וועלכע קליידער האט דער רוצח אנגעטון די טאכטער פון קיסר?
- ☐ מיט קעניגליכע קליידער און זי האט אויסגעזען ווי א קעניגין
- ☐ מיט קליידער פון א מאטראס און זי האט אויסגעזען ווי א זכר
- ☐ מיט צוריסענע קליידער און זי האט אויסגעזען ווי א ארימאן
- ז. ☐ וואס איז געשען מיטן שיף אינמיטן וועג?
- ☐ א שטורעם וויינט האט עס צובראכן
- ☐ עס האט זיך איבערגעדרייט
- ☐ גזלנים האבן עס בארויבט
- ח. ☐ וואו זענען אנגעקומען דער רוצח און די טאכטער פון קיסר, ווען זיי זענען אראפ פון שיף?
- ☐ צו א פוסטע מדבר
- ☐ צו די מדבר וואו דער קעניג געפינט זיך דארט
- ☐ צו די מדבר וואו דער זון פון בערגיר געפינט זיך דארט
- ט. ☐ וואס האט זי געטון ווען דער רוצח האט געשריגן צו איר?
- ☐ זי האט אים געענטפערט
- ☐ זי האט אים נישט געענטפערט
- ☐ זי האט זיך באהאלטן אונטער א בוים
- י. ☐ האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. ☐ וואס האט ער איר באוואזן איינע פון די מאלן וואס זי איז צו אים געקומען?
- ☐ זילבערנע כלים וואס ער האט געהאט
- ☐ די צימער וואס דארט זענען געשטאנען די גאלדענע פייגעלעך
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. ☐ וואס האט דער רוצח געטאן ווען ער איז אריין אין צימער מיט די טאכטער פון קיסר?
- ☐ ער האט איר מיט געוואלט אריין געלייגט אין א זאק
- ☐ ער האט אראפ גענומען אירע אלע קליידער און האט עס אנגעטאן פאר א מאטראס און פארדעקט זיין פנים
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. ☐ וואס האט מען געטאן פאר'ן מאטראס נאכדעם וואס מ'האט געזען אז ער איז אנשטאט די בת קיסר?
- ☐ מ'האט אים פארשיקט
- ☐ מ'האט אים גע'הרגיעט
- ☐ מ'האט אים אנגעפאטשט גאנץ גוט אין פנים און מ'האט אים ארויס געשטופט
- ד. ☐ וואו האט זיך דער רוצח ערשט באהאלטן מיט די טאכטער פון קיסר?
- ☐ אין א גרוב מיט שלענג און עגדיסן
- ☐ אין א מקוה
- ☐ אין א גרוב מיט רעגן וואסער
- ה. ☐ אין וועלכע פלעצער האט זיך דער רוצח באהאלטן מיט די טאכטער פון קיסר?
- ☐ אין זיבן פלעצער, א גרוב, מקוה, היילן, פעלדער, וועלדער, מדבריות, טייכן.

טיפער געטראכט

וואס האט דער רוצח געזוכט? - ער האט דאס געטרופן?

תשובות אויף די מעשה פון דער בערגיר מיטן ארימאן (7)

אויף וועמען נאך ווערט דערמאנט ביי די מעשה אז ער איז א "רוצח"?
האט דער פֿחור (הבן הבערגיר) אָנגעהויבן צו ריידין מיט פֿעס און האט גיזאָגט. דער רוצח.

ביי וואסארא נאך א מעשה ווערט דערמאנט "רוצח"?

סוף מעשה ממלך וקיסר: ווארין היינט איז נאך גיווען אין דער שיף דאס גרויסע עשירות פון די רוצחים פֿנ"ל במעשה של הבעל תפילה: זיי האבן זיך אויס גיקליפן אז רציחה איז דער תכלית.

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לוטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com